VIZITA DELEGAȚIEI DE STAT A R.P. ROMÎNE ÎN R.S.F. IUGOSLAVIA

Vineri, 22 noiembrie, la invitația președintelui Iosip Broz Tito, a sosit în capitala Republicii Socialiste Federative Iugoslavia delegația de stat a Republicii Populare Romîne condusă de tovarășul **Gheorghe Gheorghiu-Dej**, președintele Consiliului de Stat al R. P. Romîne, prim-secretar al C.C. al P.M.R.

Din delegație fac parte tovarășii **Ion Gheorghe Maurer**, președintele Consiliului de Miniștri al R. P. Romîne, membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.R., **Emil Bodnăraș**, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.R., **Alexandru Bîrlădeanu**, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, membru supleant al Biroului Politic al C.C. al P.M.R., **Corneliu Mănescu**, ministrul afacerilor externe, precum și **Aurel Mălnășan**, ambasadorul R. P. Romîne la Belgrad.

Îndată ce au pășit pe pămîntul țării vecine și prietene, înalții oaspeți romîni au fost înconjurați cu multă dragoste și simpatie de către oamenii muncii iugoslavi. Atît pe șantierul noului cartier al Belgradului ce se ridică pe malul stîng al Savei, la Saraievo, în Bosnia și Herțegovina, la hidrocentrala de la Iablanița sau în pitoreasca localitate Mostar, peste tot, în timpul călătoriei prin Iugoslavia, reprezentanții poporului nostru sînt întîmpinați de o mare mulțime de oameni, dintre care nu lipsesc pionierii, scandînd lozinci, fluturînd stegulețe romînești și iugoslave, buchete de flori.

Vizita pe care delegația de stat a R. P. Romîne o întreprinde în R.S.F. Iugoslavia, întîlnirile, convorbirile ce au loc între conducătorii de stat din R. P. Romînă și conducătorii de stat din R.S.F. Iugoslavia au o importanță deosebită pentru dezvoltarea în continuare a colaborării și a relațiilor de prietenie dintre cele două țări, pentru cauza păcii.

Proletari din toate țările, uniți-vă!
La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn, fii gata!

Scînteia pionierului

Sînt gata întotdeauna

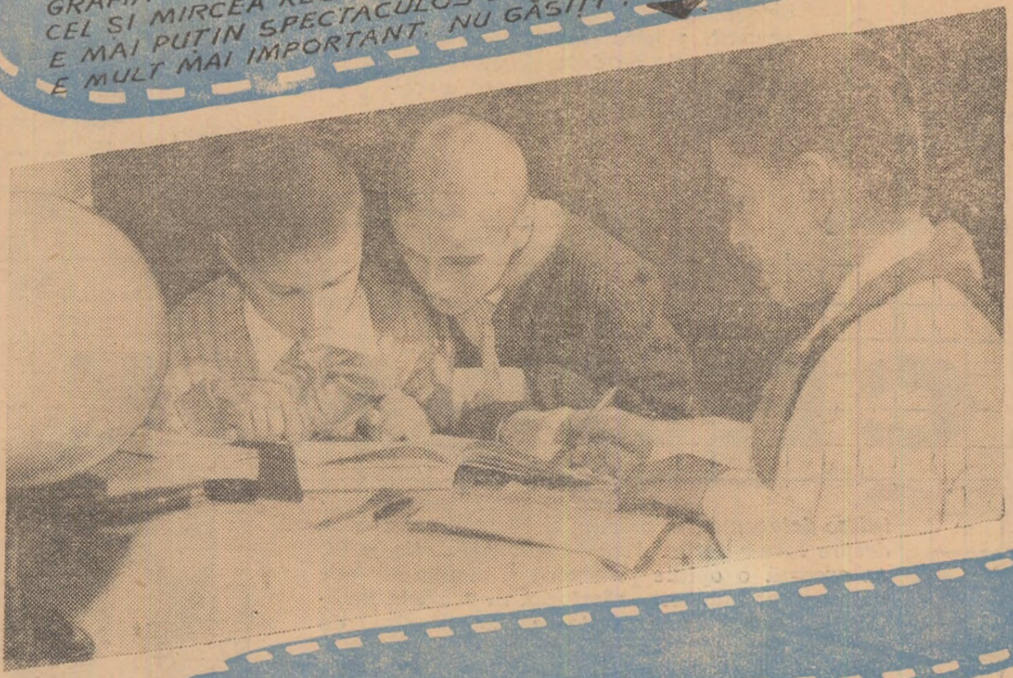
ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul XV nr. 48 (936) * miercuri 27 noiemb. 1963 * 8 pag. 30 bani



Atenție, FILMĂM!

CÎND TREI COECHIPIERI SE ÎNȚELEG BINE PE TERENUL DE FOTBAL, SPECTATORII APLAUDĂ, ÎNCÎNTAȚI! DAR ÎN FOTOGRAFIA NOASTRĂ E VORBA DE ÎNVĂȚĂTURĂ. CRISTIAN, MARCEL ȘI MIRCEA RECAPITULEAZĂ ÎMPREUNĂ LA GEOGRAFIE. E MAI PUȚIN SPECTACULOS DECÎT LA FOTBAL, ÎN SCHIMB E MULT MAI IMPORTANT. NU GĂSIȚI?

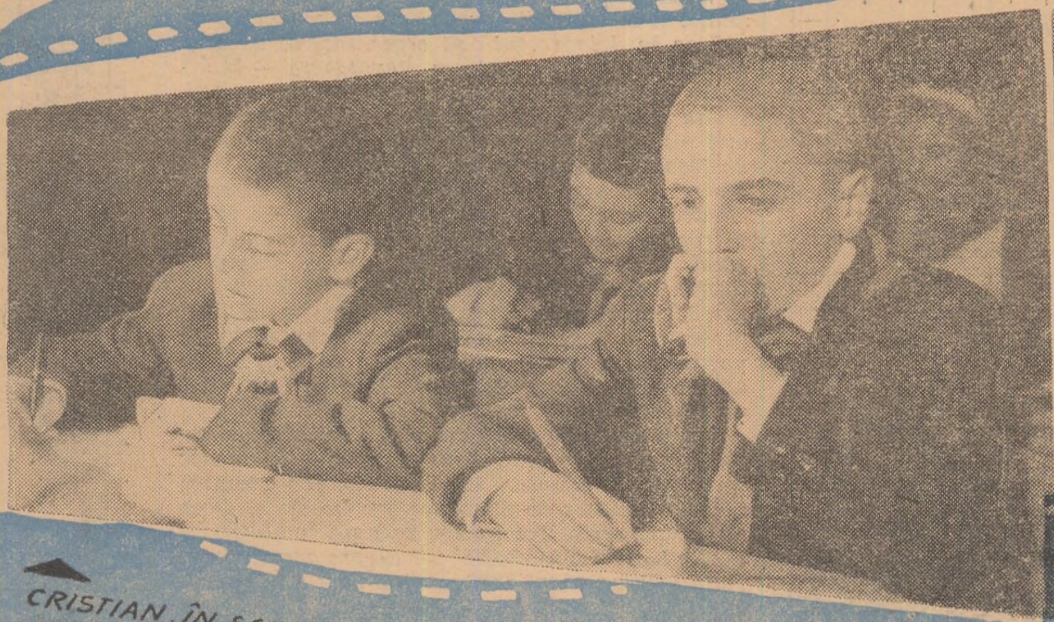




IATĂ ȘI TEZA. LUI MARCEL I SE PARE CĂ MINUTELE TREC PREA REPEDE ȘI N-O SĂ AIBĂ TIMP SĂ AȘTEARNĂ PE CAIET TOT CE ȘTIE. CA DEOBICEI E FOARTE BINE PREGĂTIT.

E DEAJUNS SĂ PRIVEȘTI CU COADA OCHIULUI ÎN CAIETUL COLEGEI ȘI... TEZA TA VA FI BUNĂ! DAR NU VĂ TEMEȚI! E DOAR O APARENȚĂ. DE DATA ACEASTA, MIRCEA E HOTĂRÎT SĂ SE SPRIJINE NUMAI PE PROPRIILE-I CUNOȘTINȚE! ALTMINTERI, CE AR SPUNE PRIETENII LUI?





CRISTIAN, ÎN SCHIMB, PARE SĂ FIE ÎN ÎNCURCĂTURĂ. A UITAT CEVA. OARE CE SE VA ÎNTÎMPLA? GÎNDEȘTE-TE BINE, CRISTIAN, DEUNĂZI AI RECAPITULAT CU PRIETENII TĂI ȘI ACEST SUBIECT!

COMENTARIU SANDU ALEXANDRU
IMAGINEA GR. PREPELIȚĂ

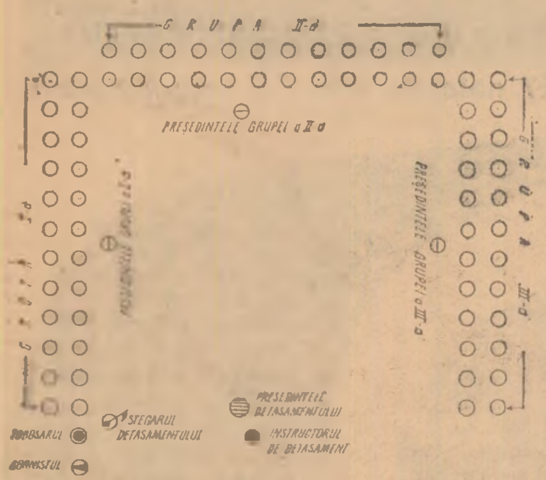
DUPĂ CÎTEVA ZILE, ÎN CLASA A VI-a A DE LA ȘCOALA DE 8 ANI Nr. 3 DIN CRAIOVA SE COMUNICĂ REZULTATELE LUCRĂRILOR SCRISE LA GEOGRAFIE. CEI TREI PRIETENI SÎNT BUCUROȘI: PÎRVU MARCEL A LUAT 10, BADEA CRISTIAN – 9, IAR BĂGHINĂ MIRCEA – 7. BRAVO, BĂIEȚI! ȘI NU UITAȚI: SE POATE ȘI MAI BINE!



Din viața pionierească

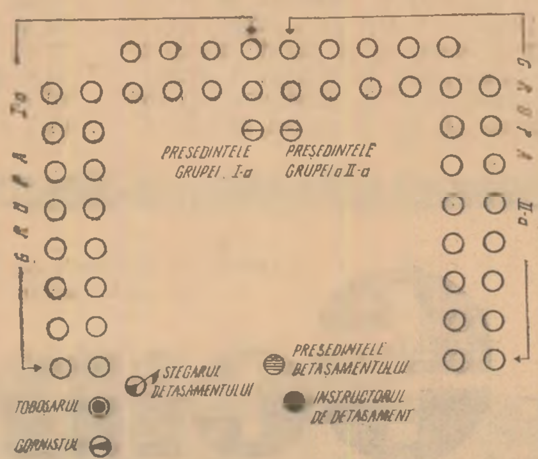
CEREMONIALUL PIONIERESC LA DETAȘAMENT

Detașament cu trei grupe



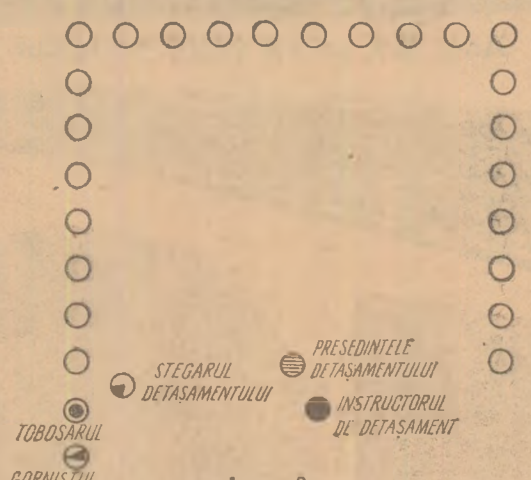
— desen 1 —

Detașament cu două grupe



— desen 2 —

Detașament fără nici o grupă



— desen 3 —

La cererea mai multor colective de conducere publicăm din nou careul pionieresc al detașamentului, în scopul de a-i ajuta pe cei care participă la adunările pentru instruirea activelor pionierești. În desenele pe care le vedeți, se arată așezarea în careu atît *a detașamentului cu trei grupe* (desen 1) *sau două grupe* (desen 2) *cît și a celui fără grupe* (format din pionierii unei singure clase — desen 3).

După ce pionierii s-au strîns la locul adunării, președintele detașamentului comandă: „*Detașament, în careu, adunarea!*". Pionierii se așază potrivit indicațiilor din desen. După aceea, președintele detașamentului comandă: „*Pentru aducerea steagului detașamentului, drepți!*". În vreme ce se aduce steagul, pionierii cîntă un cîntec pionieresc, se aud goarna și toba. După ce steagul este adus, președintele detașamentului comandă: „*Grupe, pentru raport, fiți gata!*" Atunci, fiecare președinte de grupă se întoarce cu fața spre grupa sa și comandă: „*Grupă, pentru raport, drepți!*" După ce grupele au luat poziția de drepți, președinții de grupă, în pas alergător, vin și se aliniază în fața președintelui de detașament, dînd raportul. După aceasta, președinții de grupă se reîntorc — toți odată — la locurile lor, unde comandă: „*Grupă, pe loc repaus!*" Imediat după aceasta, președintele detașamentului comandă: „*Detașament, pentru raport, drepți!*". Președintele de detașament se întoarce cu fața la instructor, apropiindu-se de el la un pas — doi și raportează. Instructorul detașamentului îi strînge mîna. Președintele se întoarce cu fața la careu. Acum, instructorul rostește chemarea: „*La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn, fii gata!*". Întregul detașament răspunde: „*Sînt gata întotdeauna!*". Cu aceasta, ceremonialul pionieresc ia sfîrșit. Instructorul anunță scopul adunării (întîlnire cu un activist de partid sau de stat, adunare în cinstea unei sărbători a clasei muncitoare, primire de noi pionieri etc.).

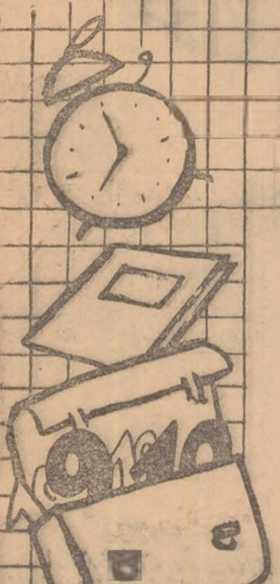
La terminarea adunării de detașament, ceremonialul pionieresc e următorul. Președintele comandă: „*Detașament, în careu, adunarea*". Apoi anunță: „*Tovarășe instructor, adunarea a luat sfîrșit!*" Instructorul rostește chemarea: „*La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn, fii gata!*", iar pionierii răspund: „*Sînt gata întotdeauna!*". Președintele comandă apoi: „*Detașament, pentru ducerea steagului, drepți!*" și stegarul duce steagul înapoi la camera pionierilor, în vreme ce pionierii cîntă un cîntec pionieresc.

Notă:

În caz că detașamentul nu are grupe (deci e format din pionierii unei singure clase) ceremonialul se desfășoară la fel ca mai sus, atît doar că, după aducerea steagului, are loc un singur raport și anume acela dat de președintele detașamentului — instructorului.

DECEMBRIE

Cîteva recomandări pentru programele de activități ale lunii



Calendarul lunii viitoare cuprinde evenimente așteptate cu drag de copii: se încheie primul trimestru, începe vacanța de iarnă, are loc aniversarea proclamării republicii.

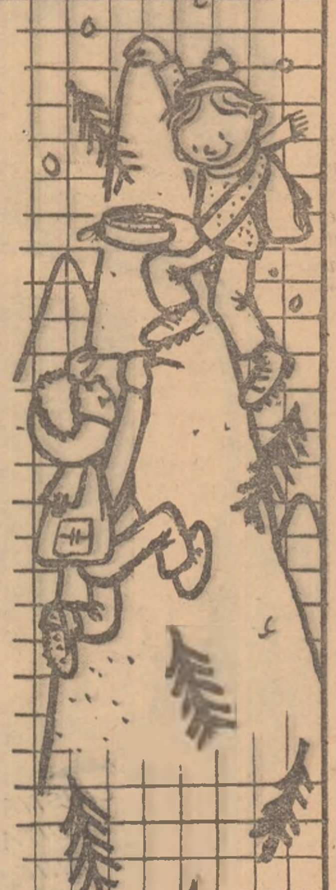
În detașamentele unității de la Școala de 8 ani nr. 171 din București *pionierii au și hotărît ce acțiuni să desfășoare în luna decembrie. În clipa de față, ei își pun la punct programele de activități — așa cum, desigur, faceți și voi. Deoarece lucrurile pe care le plănuiesc ei ni se par interesante, am ales cîteva dintre ele pentru a vi le recomanda și vouă.*

Firește că, în primul rînd, s-au gîndit la învățătură. *Trimestrul trebuie încheiat cu note cît mai bune! Dintre măsurile pe care le-au luat ni s-a părut bună și ideea ca, în mod organizat, colectivul de conducere al detașamentului să-i cheme în fața sa pe acei pionieri care mai obțin note slabe. Procedeul acesta a fost întrebuințat pe larg și anul trecut, și, de vreme ce situația la învățătură s-a îmbunătățit, se poate spune că a fost folositor! Colectivul de conducere al detașamentului nu-i cheamă doar pentru a-i critica,* ci mai ales ca să-i ajute. Poate acești pionieri nu știu să-și împartă timpul, sau poate că le lipsește deprinderea de a-și face lecțiile cu egală sîrguință în fiecare zi! Pe loc, colectivul de conducere le arată încotro trebuie să-și îndrepte atenția, cum să-și organizeze mai bine studiul individual. *O astfel de discuție este cu atît mai rodnică cu cît — și așa se întîmplă de obicei — sînt rugați să participe tovarășii diriginți ai claselor care alcătuiesc detașamentul precum și părinții pionierilor despre care e vorba. Această activitate este bună,* ea creează o opinie puternică a pionierilor din detașament împotriva rămînerii în urmă la învățătură, întărește autoritatea colectivului de conducere. *În același timp, activul pionieresc îi va mobiliza pe pionieri și școlari la orele de meditații și consultații organizate în școală. Ar fi util ca în detașament să organizați în această perioadă o discuție cu tema „Învățătura — îndatorire patriotică". Dacă la această discuție veți invita și un tovarăș muncitor fruntaș, va fi cu atît mai bine. Dintre acțiunile pe care vor să le desfășoare în vacanță pionierii de la Școala de 8 ani nr. 171 ne atrag atenția vizitele pe care, în cinstea aniversării republicii le vor face în unele întreprinderi. Acolo se vor întîlni cu muncitori fruntași, vor vedea aspecte ale procesului de producție.* La sfîrșitul vizitei, brigada artistică a pionierilor va prezenta în fața muncitorilor un scurt program în care poeziile și cîntecele dedicate partidului și patriei socialiste se vor împleti cu aspecte din realizările pionierilor de la această școală, prezentate sub formă de jurnal vorbit.



Din proiectele pentru vacanță ne-a atras atenția și excursia pe care pionierii unor detașamente o vor face la munte. Micii turiști vor organiza aici un concurs de orientare cu busola și după semne naturale *Tot pentru vacanță se plănuiesc și alte lucruri interesante, dar despre aceasta vom vorbi într-un număr viitor, cînd vom afla și proiectele altor unități.*

V-am relatat cîteva din acțiunile pe care pionierii unor detașamente de la Școala de 8 ani nr. 171 din București le-au prevăzut pentru luna viitoare. Sînt acțiuni interesante, care îi vor ajuta pe pionieri atît în ceea ce privește învățătura cît și în ceea ce privește petrecerea timpului liber. Ele dau pionierilor și posibilitatea de a îndeplini unele condiții pentru obținerea distincțiilor pionierești. *Sîntem de părere că acțiuni asemănătoare puteți să includeți și voi în programele voastre de activități pentru luna decembrie. Vă urăm succes!*



INTRECEREA CELOR MAI BUNI

Iubiți cititori, în pagina de față, redacția „Scînteia pionierului" vă prezintă cîteva aspecte de la faza pe școală a concursului cultural-artistic. In școlile vizitate termometrul arăta... +40° ! Febrilitate ! Deci activitate permanentă, continuă, multilaterală. Aceasta-i cheia succesului la faza următoare !

LA CĂMINUL CULTURAL

E în amurg. Pe ulițele satului Aninoasa din raionul Tîrgoviște, pîlcuri de copii îmbrăcați pionierește sau în costume naționale se grăbesc spre căminul cultural. Spectatorii, curioși ca orice spectator, au venit din vreme la cămin.

Cortina se ridică încet. Corul, acompaniat la acordeon de Banu Ion și Stanca Constantin, intonează cîntece pionierești, cîntece dedicate patriei și partidului nostru. Bucuria țîșnește din fiecare vers melodic și răzbate pînă dincolo de ferestrele căminului. Apoi, într-un ritm viu se perindă pe scenă dansatorii. Ei prezintă frumoase jocuri populare, unele originale chiar din partea locului. Colectiviștii — tineri și bătrîni — aplaudă, încîntați.

Se anunță terminarea programului. Spectatorii își iau rămas bun de la copiii care le-au oferit o seară atît de plăcută. E un rămas bun doar pentru o... săptămînă. Ei știu bine că în duminica următoare, vor călători împreună în piesa (deja pregătită de echipa de teatru a școlii) „Spre stele". Aproape în fiecare duminică micii artiști din Aninoasa prezintă programe la căminul cultural.

AL. MIHU

În așteptarea instructoarei superioare, mă plimbam de la un capăt la altul al coridorului. Dintr-o clasă se auzeau voci : la început cîteva versuri, apoi recitatorul era întrerupt de un solist. Răzbateau și acordurile unei chitare. Cineva, oprind toată această „lecție" de neînțeles, hotărî :

— E mai bine cu acompaniament.

Am intrat. Erau adunați laolaltă pionieri de toate vîrstele. Am aflat că erau recitatori, soliști vocali și instrumentali, machiori și desenatori. Fiecare venise cu propuneri pentru viitorul program al brigăzii artistice de agitație. Acum îl alcătuiau.

...În unitatea de pionieri a Școlii de 8 ani nr. 3 din Sighet există o bogată activitate cultural-artistică. Fiecare adunare de grupă sau detașament se termină cu un mic program artistic. Multe duminici pionierești sînt dedicate cîntecului și dansului. Apoi, nu de mult, corul, care numără peste două sute de pionieri, împreună cu echipa de dansuri, recitatori și soliști s-a deplasat în comunele Sarasău și Vad. În altă zi, în pauza de prînz, au fost la Fabrica de tricotaje unde au dat un frumos program artistic. Cu cîntecele de curînd incluse în repertoriu („Țară nouă" de A. Teodosiu, „Poporul cîntă" de Anatol Vieru, „Întîiul meu salut de pionier" de Teodor Bratu) corul vrea să se deplaseze la Baia Borșa. Echipa de teatru va fi și ea prezentă cu „Colinaș voinicul".

Faza pe școală a concursului cultural-artistic e în plină desfășurare. Toate aceste serbări, mai mici sau mai mari, ne arată că pentru pionierii de aici drumul spre... premiile pe raion și poate chiar pe regiune începe din școală.

...Ne aflăm din nou în fața brigăzii artistice de agitație. Din mulțimea de propuneri și sugestii s-a născut un nou program interesant. Cu ajutorul cîntecului, al versului și epigramei, el vorbește pionierilor despre învățătură, despre rezultate bune și... lipsuri. Colegii aplaudă. Mîine vor fi poate aplaudați dansatorii, peste un timp corul sau echipa de teatru. Așa se explică succesul pe care l-a avut unitatea lor de mai mulți ani încoace, ocupînd locul întîi la faza raională și regională. Secretul ? Așa cum ați văzut, ei nu participă întîmplător la concurs, cu un singur program alcătuit în pripă, ci au o activitate cultural-artistică permanentă, multilaterală, activitate pe care pionierii o îndrăgesc și la care iau parte cu însuflețire.

GETA COSTIN

CONCURSUL CULTURAL ARTISTIC AL PIONIERILOR ȘI ȘCOLARILOR



Lie ciocîrlie

Te-am ascultat cînd te ridicai înalt în văzduh de unde rostogoleai cîntul tău peste întinderea învălurată a grîului. Tril de bucurie și viață !

Și poate de la tine a învățat vioara să cînte...

Elevul Ciucanu Vicențiu este în clasa I la Școala medie nr. 1 din Bicaz. Învață cu sîrguință semnele sunetelor și slovele. Și învață și tainele viorii. E adevărat că, plimbînd arcușul pe vioară, nu scoate încă sunetele ciocîrliei sau privighetorii, dar cîntul lui începe să prindă aripi.

La Casa pionierilor din Bicaz, Ciucanu Vicențiu exersează. Se pregătește cu răbdare. Aceasta, și pentru că vrea să participe la concursul cultural-artistic, dar și pentru că știe că stă ascuns în vioară cîntul ciocîrliei pe care vrea să-l găsească și să-l cînte. Să-i urăm succes micului violonist.

M. CALIN

MANDOLINA lui Dănuț



... este — doar de cîteva săptămîni — o mandolină care seamănă cu mandolinele ce se vînd la magazinele cu instrumente muzicale. Dar numai atît : seamănă. Că de cumpărat, ea n-a fost cumpărată de la nici un fel de magazin.

Era spre sfîrșitul anului școlar. Tocmai după faza raională a concursului cultural-artistic al pionierilor. Școala de 8 ani nr. 141, unde învață Dănuț, se clasase pe locul I pe raion cu ansamblul coral și dansurile populare.

Lui Dănuț i-a venit ideea unei mandoline.

— Ce-ar fi să facem o mandolină ? le-a propus el unor prieteni care participă la concursul micilor tehnicieni.

Au pornit la lucru. I-a ajutat și tovarășul profesor.

A început noul an școlar. Stupea Victor și Faibovici Relu, dintr-a VI-a, buni prieteni cu Dănuț, vor și ei să-și facă mandoline.

În școală au mai apărut mandoline de la magazinul cu instrumente muzicale. Părinții unor școlari mai mici le-au cumpărat. Însă Dănuț și prietenii lui au mîndria de a cînta în noua orchestră a școlii la mandoline lucrate chiar de mîna lor.

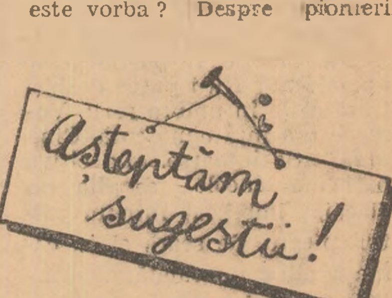
Mandoline sînt. Orchestră este. În curînd, primul spectacol !

ANA GHEȚEA

Nici unul nu stă deoparte

„Intrarea strict oprită" ! a apărut într-una din zile scris pe ușa unei clase la Școala medie nr 1 din Arad. „Ce-o fi ?" își puneau pionierii întrebarea. Doar membrii cercului mîinilor îndemînatice aveau acces în acea clasă și țineau cu străşnicie secretul a ceea ce se întîmplă acolo. În timpul acesta, ei lucrau de zor. Din cînd în cînd era invitat cîte un pionier sau pionieră din echipa de dansuri. Aceștia zăboveau mai mult, apoi, veseli, ieșeau de acolo Dar fără să zică nimic. Și cu toate acestea, nu știu cum s-a făcut că, în curînd, toată unitatea știa despre ce era vorba. „Mîinile îndemînatice" confecționau costumele dansatorilor !

Și la Școala de 8 ani nr. 3 din Timișoara se află o sală anume, unde adesea, după-amiaza, se întîlnesc un grup de pionieri Numai că pe ușa lor nu scrie „Intrarea oprită !" ci : „Așteptăm sugestii" Despre ce este vorba ? Despre pionierii



cercului literar care s-au oferit să alcătuiască textul brigăzii artistice de agitație. Sugestiile, ultimele știri vin din toate detașamentele, grupele. Toți pionierii sînt dornici să contribuie la succesul școlii în concursul cultural-artistic.

E. TOFAN

Cu breton și pantaloni...

Duminică. In sala de festivități e spectacol. Se ridică cortina. Pe scenă apare o grupă de pionieri. Sînt din clasa a VI-a B, de la Școala de 8 ani nr. 1 din Petroșeni. Președintă de grupă, David Georgeta Prima impresie este... cam ciudată : fetele poartă ciorapi de nailon, părul ondulat, bretoane. Altele — pantaloni. Pe scenă apare pionierul Blaga Ion. Interpretează cîntecul „Aladin-Aladin" însă nici nu ajunge pînă la poarta despre care se vorbește în cîntec, cînd Blaga Ionel se oprește. Nu știe mai departe. Dar nu-i nimic. Își repară îndată greșeala cîntînd în complectare... „Mexico". Apoi spectatorii pot asculta în alte „interpretări" „Pe aripa vîntului". „Nu, nu-i păcat" etc. etc. În schimb, nici unul din cîntecele pionierești atît de îndrăgite de copii, nici un număr care să aibă vreo legătură cu viața de școală, cu activitatea pionierească. Nici clasa a VI-a A. cu excepția a două cîntece populare, n-a prezentat un program mai reușit.

Ce părere are activul pionieresc din această școală despre ținuta cu care au apărut cei din clasa a VI-a pe scenă și despre „repertoriul" lor ?

ECATERINA BOKOR



DRUMUL BELȘUGULUI



Ei, o să-ncapă-n hambarele noastre atîta belșug? par să spună colectiviștii de la G.A.C. „16 Februarie“ din Ghindeni, regiunea Oltenia. Printre ei se numără și colectivistul Nicolae Dinu. Bucuria i-a însorit fața.

Este numele gospodăriei colective din Drajna de Jos, raionul Teleajen. Au știut ei, gospodarii comunei, de ce au denumit-o așa cu doi ani în urmă, cînd i-au dat ființă.

Aproape 800 de familii au pornit la lucru pe cele 968 de hectare unite între ele ca gîndurile lor. Și-au îngemănat brațele cu holdele și au rodit bucuria. Acum, toamna, se încheie socotelile. Pe ulițele satului e un du-te vino nesfîrșit. Oamenii merg să-și primească răsplata muncii. Colectiviștii își duc spre casă belșugul. Încărcate cu povară, carele se leagănă greoi. Abia mai pridideșc să poarte sacii plini cu grîu, porumb, cartofi, roșii, varză... Provizii în toată legea. Iarna poate să bată la uși cu toate biciele gerurilor. Colectivistul Iordache A. Dumitru, care a realizat cu familia sa 460 de zile-muncă, și-a umplut cămara: peste 2 300 kg de porumb, 1 380 kg de cartofi, 230 kg de roșii... De-acum, va aprinde pe-nserat lumina, va apăsa pe un buton al radioului, și, așezat comod pe studioul nu de mult cumpărat, va asculta împreună cu ai săi toate noutățile lumii. La fel va face și colectivistul Ion Șt. Călăvie, în „calendarul“ căruia, anul numără 404 zile după cît a lucrat. Tovarășul Călăvie își va lua în curînd și televizor.

Și asemenea lor sînt atîția colectiviști în Drajna de Jos! Peste 200 de radiouri, aproape 20 de televizoare, și, la fiecare pas, o casă nouă, abia terminată, sau alta în lucru. Și, toate acestea, numai în doi ani. Colectivistul Nicolae Mihăilă în curînd își va termina casa. Meseriașii gospodăriei i-au ridicat-o din temelii așa cum au ridicat școala nouă din comună, așa cum au renovat căminul cultural.

Colectiviștii din Drajna de Jos trăiesc bucuria muncii împlinite, a belșugului.

MARTA ALBOIU-CUIBUȘ

EUGEN FRUNZĂ

În primul rînd: ȘCOALA

„Lenuța nu are niciodată timp de învățătură“ — arată în scrisoarea ei pioniera Valeria Totoiescu din regiunea Suceava, referindu-se la o colegă a cărei situație școlară nu este tocmai bună. Și continuă astfel:

„De multe ori m-am întrebat: de ce Lenuța, care e o fată deșteaptă și dezghețată, vine adesea nepregătită la școală și primește note slabe? Am căutat să aflu cauza și s-o ajut. Atunci mi-am dat seama că toate relele pornesc de la lipsa de organizare a timpului. Ba se ia cu una, ba cu alta. Cînd are de învățat la istorie, se apucă de citește povești, iar cînd are de scris o temă la matematică, face flori de hîrtie colorată“.

Încă multe asemenea exemple ne dă Valeria despre colega ei, pe care o iubește din toată inima, dorind s-o vadă fruntașă la învățătură. După părerea ei, Lenuța nu este leneșă, dar nu știe să-și folosească bine timpul, în așa fel încît să-și pregătească din vreme lecțiile, iar celelalte ocupații — oricît de frumoase ar fi ele — să le lase la urmă, pentru orele libere.

UN RĂSPUNS PE SĂPTĂMÎNĂ

Citind scrisoarea Valeriei m-am întrebat: „Oare numai cu Lenuța se întîmplă așa?“

Din cît cunosc, mai sînt încă pionieri și școlari care procedează la fel. Își fac lecțiile în pripă, după ce și-au irosit timpul cu altele, ba uneori nici nu mai au vreme să se pregătească la o materie sau alta și se prezintă la școală cu inima grea. Grozav se mai tem atunci să nu fie examinați de profesor și singura lor speranță e că greșeala lor nu va fi descoperită.

Dar eu vă întreb, dragii mei prieteni: pentru cine oare învățați și spre folosul cui? Nu-i așa că foloasele învățăturii tot voi le veți trage pentru întreaga viață care vă așteaptă de aci înainte? E limpede că acela care judecă altfel trebuie lămurit că greșește foarte tare. A învăța, aceasta e prima datorie pe care o ai nu atît față de părinții tăi sau față de profesor, ci față de tine însuți, față de viitorul tău, față de patrie.

Firește că, atunci cînd îți dai seama de importanța învățăturii, nu te va lăsa inima să lași lecțiile pentru ultimul moment. A face flori de hîrtie sau a citi povești sînt îndeletniciri frumoase, chiar foarte frumoase. Dar întîi de toate trebuie să-ți faci datoria de școlar, să-ți pregătești lecțiile cu sîrguință și răbdare! Florile și poveștile pot veni mai pe urmă, în timpul tău liber.

Așadar, Lenuța nu-și dă bine seama de răspunderea ce o are ca elevă și pionieră. Deși e deșteaptă, ea încă n-a ajuns să pună învățătura deasupra celorlalte îndeletniciri și să-i dea primul loc în viață. Aici nu e vorba numai de faptul că nu-și organizează bine timpul, ci de faptul că ea nu înțelege prima ei îndatorire: aceea de a se pregăti cu toată silința. De aceea lecțiile, săracele, sînt mereu amînate și, pînă la urmă, chiar uitate. Foarte rău!

Toți elevii care procedează așa trebuie ajutați să se schimbe. Țineți minte, dragii mei: în primul rînd școala, învățătura, pe urmă celelalte!

Puștiul

— Bună-seara, tovarășe locotenent!

— Bună-seara!

Ofițerul se opri locului surprins. Cine o fi puștiul care l-a salutat? Nu-i putea desluși trăsăturile în umbra serii. Vocea îi era însă cunoscută. Cine o fi? Se întoarse. La cîțiva pași mai încolo se afla un flăcăiaș îmbrăcat într-un costum negru, de seară și cu cămașa albă, imaculată, răsfrîntă peste guler.

— A, tu erai, Gabi? Îmi pare bine că te văd! Dar unde te duci așa gătit? întrebă ofițerul.

— La teatru, răspunse Gabi bucuros. Și în timp ce strîngea mîna ofițerului, șopti:

— Ce mai faci, nene Ghiță?

— Cu slujba, flăcăule. Dar tu cum o mai duci?

— Bine! Chiar voiam să trec pe la matale să-mi dai un sfat. Apoi se adînciră amîndoi într-o discuție. După cîteva minute se despărțiră. Chipul ofițerului era vesel. Și avea de ce.

...Era în primăvară. Printre grupurile de copii ce se zbenguiau pe terenul viran din apropierea Școlii profesionale de petrol-chimie din Ploiești, un puști reținea în mod deosebit atenția. De ce? Fiindcă avea o ținută dezordonată, un limbaj foarte pestriț și, în plus, de cîteva săptămîni, fie dimineața, fie după-amiaza era mereu prezent pe teren. Odată cineva l-a întrebat:

— Cum se face că ești toată ziua aici? Tu nu mergi la școală, n-ai lecții de pregătit?

— Ce te privește, răspunse Gabi L. ofensat, căci el era puștiul. Nu-mi ești tată, nici frate. Vezi-ți de drum!

Cîteva zile mai tîrziu, secția de miliție depistă în cartier cîțiva... negustori ambulanți. Printre aceștia era și Gabi L.

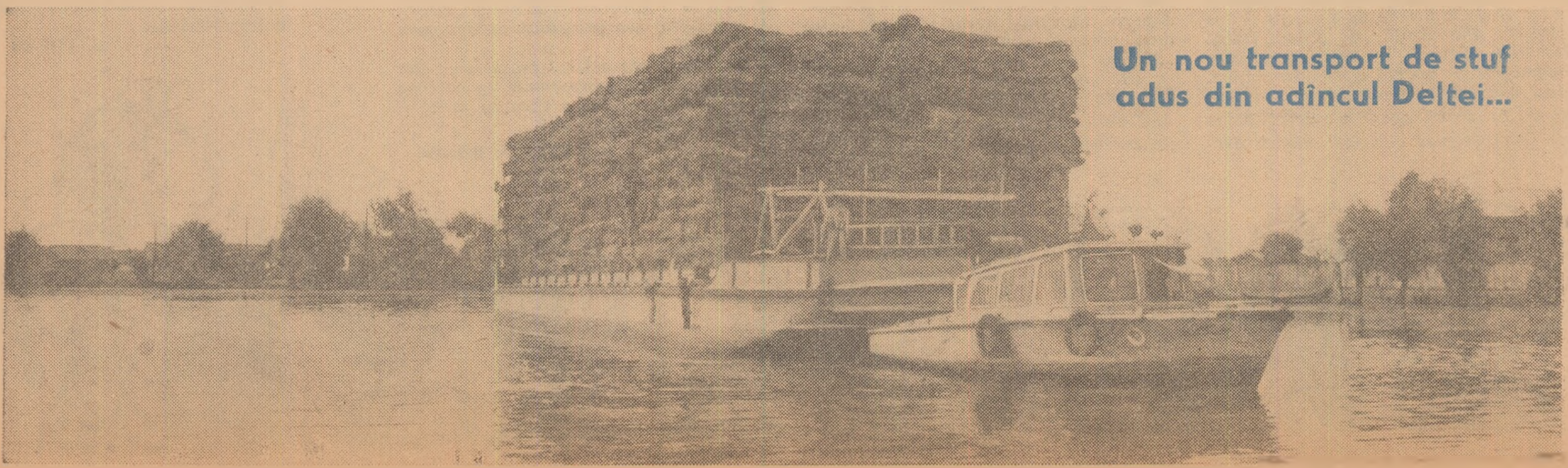
...Într-o seară tîrzie de primăvară, cînd toți ai casei se adunaseră la cină, bătu la ușă un ofițer de miliție. Lui Gabi nu-i trebui prea mult timp ca să recunoască în civilul cu care discutase pe cîmp și căruia mai tîrziu îi vînduse semințe, pe ofițerul Ghiță Vasile de la secția de miliție a orașului Ploiești. Și inima i se făcu cît un purice de emoție, de rușine și, de ce să nu recunoaștem, și de teamă. Fiindcă știa el ce știa.

După ce a terminat clasa a VII-a, Gabi și-a zis că a învățat destul. Un timp a trîndăvit. Apoi s-a apucat de... „afaceri“. Discuția care a avut loc atunci în prezența tatălui, a mamei, a fratelui l-a zguduit profund pe Gabi. Fiindcă și-a dat seama cu groază că drumul pe care a apucat sfîrșește, de obicei, pe banca acuzaților.

— Și ce s-a întîmplat mai departe? Ce face Gabi acum? l-am întrebat deunăzi pe tovarășul ofițer.

— Lucrează la Trustul Regional de Construcții. Construiește. Și nu numai case. Acolo, în mijlocul muncitorilor și ajutat de ei, Gabi își construiește pe temelii solide, sănătoase, însăși viața sa nouă, socialistă.

I. ANDREI



Un nou transport de stuf adus din adîncul Deltei...



O producție-cinemascop în două serii a STUDIOULUI CI-
...MATOGRAFIC „BUCUREȘTI".

În rolurile principale: EMANOIL PETRUȚ (Tudor), GEORGE VRACA (banul Brîncoveanu), ALEX. GIUGARU (boier Glogoveanu), LICA GHEORGHIU (Aristița), GEO BARTON (Benescu), OLGA TUDORACHE (Doamna Șuțu), FORY ETERLE (Rașid Pașa), LUMINIȚA IACOBESCU (Tinca).

Regia: LUCIAN BRATU.

De multe ori, dragi copii, cînd ați citit o carte, ați căutat să vă închipuiți cu ochii desfășurarea întîmplărilor, înfățișarea eroilor îndrăgiți. Istoria patriei pe care o învățați la școală vi s-a înfățișat astfel și ca o povestire eroică despre împilările suferite de poporul nostru și setea lui de dreptate.

Poate în excursiile voastre ați vizitat locurile istorice legate de răscoala populară de la 1821. Iar cel ce a condus această răscoală — Tudor Vladimirescu — vi s-a înfățișat în tabloul celebru al pictorului Theodor Aman, care i-a imortalizat chipul energic, mîndru și frumos. Iată, aveți acum prilejul să vizionați filmul unde vi se descrie pe ecran istoria acestor ani de luptă. Îl veți recunoaște pe curajosul Tudor și faptele, cuvintele sale vă vor aminti de eroii cîntecelor noastre bătrînești. Figura sa luminoasă, priceperea în a conduce oamenii în luptă, bărbăția și credința sa nestrămutată în victoria năzuințelor de libertate și dreptate ale celor asupriți, sînt calități subliniate în film pe care poporul le-a slăvit în creațiile folclorice. Și acest popor este mereu prezent în film, el este forța în fața căruia boierii tremură de frică, dușmanii țării spumegă de furie.

Dragostea față de cei mulți și oropsiți — cei ce au purtat făclia răscoalei și nădejdei în libertate — admirația față de acest trecut avîntat de luptă, iată sentimentele care vă vor însufleți urmărind evenimentele din film. Sfîrșitul filmului este plin de încredere: eforturile și jertfele aduse atunci n-au fost zadarnice, ele își vor găsi împlinirea în viitor. Iar voi, spectatorii, cei mai tineri contemporani ai acestui viitor dorit, veți primi cu căldură povestirea minunată din filmul romînesc „Tudor".

M. DIACONU

PREZENȚE ROMÎNEȘTI PESTE HOTARE

LEIPZIG. — În cadrul Festivalului internațional pentru filme documentare care are loc la Leipzig (R.D. Germană) au fost prezentate filmele romînești de scurt metraj: „George Georgescu", „Năică" și „Vida Gheza", care s-au bucurat de un frumos succes.

PRAGA. — Cu prilejul centenarului nașterii savantului romîn Gheorghe Marinescu, în sala clinicii de neurologie din Praga a avut loc o adunare festivă la care au participat numeroși oameni de știință, academicieni și profesori universitari. Cu această ocazie, acad. prof. dr. Kenner a vorbit despre contribuția savantului romîn la dezvoltarea neurologiei mondiale, aducînd totodată un omagiu școlii medicale romînești.

VIENA. — La 21 noiembrie publicul din capitala Austriei a avut prilejul să facă cunoștință cu încă o lucrare a unui autor romîn, prezentată pentru prima oară în Austria, comedia „Titanic vals", a lui Tudor Mușatescu. Piesa s-a bucurat de mare succes.

MOSCOVA. — La Moscova a fost editată o culegere de nuvele și povestiri ale scriitorilor Octav Pancu-Iași, Mihai Stoian și Titel Constantinescu. Culegerea este intitulată „Limba culorilor" și se adresează celor mai tineri cititori sovietici — copiilor.

MOZAIC

...Ă MICI INSULE din Indonezia, ...lina și Palan, sînt înconjurate de ...curent maritim foarte regulat, ... într-o singură zi ajunge de la ... la cealaltă. Locuitorii își trimit ...sea „corespondența" în cutii de ...lă, închise ermetic, folosind acest ...nt. Poșta aceasta merge mai re... ca poșta obișnuită — serviciul ...al fiind asigurat de un vapor ... circulă numai o dată pe săptă...ă — în timp ce curentul este re...t și continuu.

... DESCOPERIRE care iese din co...: 5 kg monezi de aur au fost ...te pe cîmp, în apropierea gospo...ei de stat din localitatea Szikancs, ... sudul Ungariei. Cercetătorii de la ...eul Național din Budapesta au ...statat că monezile strălucitoare ...fost emise pe timpul împăratului ...dosiu al II-lea al Bizanțului și al ...ăratului roman Valentinian al ...lea.

...E CURSUL SUPERIOR al unuia ...afluenții Amazonului, în regiunea ...o Grosso din Brazilia, mai tră... și astăzi unul din ultimele tri... primitive din lume. Din cauza ...lițiilor grele de viață însă aceste ...ri de indieni sînt pe cale de dis...ție. De la 2 000 de oameni cît nu...au la începutul secolului nostru, ...enii din Mato Grosso au ajuns ...n la cîteva sute și, probabil că în ...arele decenii vor pieri cu desă...re.

...A PEPINIERA SILVICĂ din Kras...okrova (U.R.S.S.) crește un „pom ...une" de pe care se culeg 200 so... diferite de mere, gustoase și bine ...uite. Aceste soiuri, care provin ... diferite regiuni ale lumii, au fost ...te în 1961 la un măr obișnuit.

Sclavi în secolul XX

„...Mina se află undeva, în pustiu. Jur-împrejur nu poți vedea decît nisip și piatră. La șaptezeci de metri de mină sînt barăcile muncitorilor, îngrădite — ca la închisoare — cu un zid înalt de cărămidă. Pereții barăcilor sînt făcuți din ardezie sau din tablă. La poartă, lîngă o gheretă din placaj, stau doi polițai voinici. Ne verifică îndelung actele, apoi unul, cel mai vîrstnic, dă din mînă și spune: „Intrați!" Vizităm o singură baracă — poate că cea mai bună dintre ele. Pe mai multe rînduri, ca într-un vagon de tren, erau înșiruite niște lavițe suprapuse. În încăpere e o duhoare amețitoare. Pe o suprafață de aproximativ 120 m.p. locuiau 300 de oameni.

Din baracă se vede cimitirul, cu multe morminte proaspete. Aici au loc zilnic înmormîntări. Oamenii mor din cauza epidemiilor, a muncii istovitoare și — mai ales! — a accidentelor. În mină se lucrează 14 ore pe zi!".

Infernul acesta, descris de un ziarist sovietic care a vizitat acele locuri, se află în Uniunea Sud-Africană. Mina vizitată e una din vestitele mine de aur ale Africii, iar cei ce lucrează în mină și locuiesc în condiții de iad sînt negri.

Dar dacă acestea sînt condițiile de locuit, poate în mină să fie altfel?! Dar: „...Dacă nu ținem seama de explozive, absolut toate lucrările se efectuează cu tîrnăcopul și lopata..." — scrie ziaristul sovietic.

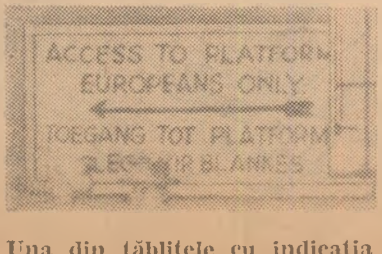
Ca pe vremea lui Spartacus, în urmă cu mii de ani!

Și mai departe: „...Vagonetele sînt înlocuite de femei. De mii de femei, care merg în șiruri lungi de la mina aflată într-o vîlcea pînă la fabrica de înnobilare de pe o colină abruptă. Negresele cară minereul aurifer în ligheane... Pe cap poartă aceste ligheane, iar în spate își duc copiii".

„Aceștia sînt sclavii secolului XX!"

Într-adevăr, sclavi în secolul XX. Rasiștii sud-africani îi țin pe negrii — care formează majoritatea populației țării — lipsiți complet de drepturi, chiar și de cele mai elementare. Pretutindeni în orașele Uniunii Sud-Africane poți întîlni plăcuțe care indică: „Numai pentru europeni". Și aceasta pretutindeni: în gări, pe băncile de pe marginea străzilor, în parcuri, la restaurante, la cinematografe. Pretutindeni!

Iată de ce manifestațiile populației de culoare din Uniunea Sud-Africană se țin lanț, iată de ce lupta negrilor se întețește pe zi ce trece. Și împotriva acestei uriașe revolte, nu pot să mai facă nimic nici polițaii guvernului fasciștilor albi, și nici cîinii dresați special să-i sfîșie pe negri; ziua libertății populației de culoare este tot mai aproape.



Una din tăblițele cu indicația „Numai pentru albi"...



O muncitoare din minele aurifere.

Florin Gheorghiu campion mondial de șah la juniori

În ultima partidă a meciului de baraj pentru titlul mondial de șah la juniori dintre Florin Gheorghiu și cehoslovacul Michael Janata, arbitrii au consemnat remiza la mutarea 41. Meciul se termină astfel la egalitate (2—2) și potrivit hotăririi Federației internaționale de șah (F.I.D.E.) titlul se atribuie lui Florin Gheorghiu, care, în turneul final al campionatului, a obținut un punctaj mai bun al coeficienților după sistemul Sonneborn. Tînărul șahist romîn încheie astfel cu un succes strălucit, neînvins în toate partidele susținute, pasionanta întrecere care i-a adus titlul de campion mondial de șah la juniori.

Este o victorie de mare prestigiu pentru tînăra mișcare șahistă din R.P. Romînă.

Cum a apărut CALENDARUL



De mult, omul s-a orientat în aprecierea timpului prin observarea mişcării aştrilor. Astfel, astronomia a pus primele baze ştiinţifice ale cunoaşterii timpului. Denumirea calendarului vine de la cuvîntul latin „calendarium", cuvînt care înseamnă „Cartea lungimii timpului". Romanii numeau calendar prima zi a fiecărei luni, care era legată la origine de ciclul Lunii ; luna avea durata de 29 sau de 30 de zile.

Şi aşa, după cum vedeţi, a apărut calendarul care a fost elaborat de oameni pentru a socoti zilele, săptămînile, lunile, anii, pentru a măsura timpul în scurgerea lui permanentă.

După cum aţi văzut mai sus, la baza întocmirii calendarului stau cîteva noţiuni sumare de astronomie. Voi ştiţi că Pămîntul execută în jurul axei sale o mişcare de rotaţie în timp de 24 de ore şi o altă mişcare de translaţie (sau de revoluţie) în jurul Soarelui, în timp de un an sau aproximativ 365 de zile. Ca urmare a acestor mişcări avem ziua şi noaptea, şi succesiunea anotimpurilor.

Deci, mişcările Pămîntului sînt acelea care au impus omului unităţile de măsură ale timpului.

Ce numim noi zi ? Ziua este timpul care se scurge de la răsăritul soarelui pînă la apusul lui.

În ştiinţă însă, prin zi se înţelege o zi şi o noapte. Aceasta este ziua calendaristică sau astronomică, ea corespunzînd unei rotaţii a Pămîntului în jurul axei sale.

Omul însă a simţit nevoia să împartă şi zilele în unităţi mai mici, ca urmare a dezvoltării tehnicii datorită faptului că omul trebuie să studieze fenomene şi procese care se desfăşoară în secunde, zecimi de secunde, sutimi şi chiar miimi de secunde. Astfel, omul a împărţit ziua în 24 de ore, ora în 60 de minute, minutul în 60 de secunde.

Ca unităţi de măsură mai mari decît ziua, au apărut săptămîna, luna şi anul.

În calcularea săptămînii se ţine cont de mişcarea Lunii pe cer, la fel şi în calcularea lunii calendaristice. Deoarece însă Luna se roteşte în jurul Pămîntului în 29 de zile, 12 ore, 44 de minute şi 2,78 de secunde, o rotire a Lunii necorespunzînd perfect cu o lună calendaristică s-a stabilit ca lunile să aibă 30 şi 31 de zile, iar luna februarie odată la 4 ani (an bisect) să aibă 29 de zile în loc de 28, cît are în ceilalţi ani.

Dar anul cum se stabileşte ? Aici se ţine cont de mişcarea de revoluţie a Pămîntului în jurul Soarelui, care se efectuează în 365 de zile şi aproape 6 ore (365 de zile, 5 ore, 48 de minute şi 46 de secunde). Diferenţa de 6 ore dintre anul calendaristic şi timpul în care se face mişcarea de revoluţie a Pămîntului, ne dă, la 4 ani, o zi calendaristică. De aceea, odată la 4 ani anul calendaristic în loc de 365 de zile are 366 de zile, fiind un an bisect. (În anul în care luna februarie are 29 de zile în loc de 28).

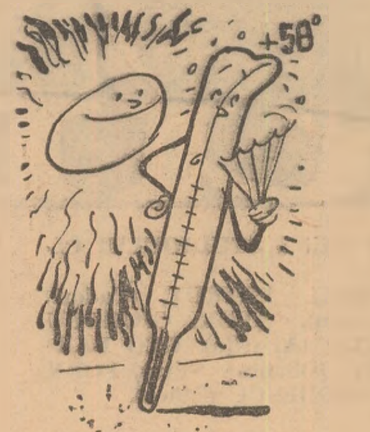
Cunoaşterea ştiinţifică a modului cum a fost alcătuit calendarul este importantă şi prin faptul că înlătură credinţele religioase despre „facerea lumii". Legendele biblice după care lumea ar fi luat fiinţă acum cîteva mii de ani au fost de mult infirmate de ştiinţă, care a dovedit că viaţa pe Pămînt a apărut acum circa 1—1,5 miliarde de ani.

M. NEGREA



... cea mai înaltă cascadă din lume se află în America de Sud, în Venezuela ? Ea are o înălţime de 800 de metri.

...cea mai adîncă mină din lume se află la Uysore (3 059 de metri) în India ? Temperatura la această adîncime



este de 66 de grade, în timp ce cea mai ridicată temperatură la suprafaţa pămîntului a fost stabilită în anul 1922 în Tripolitania (Africa) cu 58 de grade.

... există un rîu cu apă acră ? E atît de acră încît nu poate fi folosită pentru băut şi nici un fel de peşte nu-i populează adîncurile. Acest rîu curge pe teritoriul Columbiei şi se numeşte



Rio-Vinegra. Savanţii au stabilit că apa acestui rîu conţine mulţi acizi. La fiecare a mia parte din această apă revin 11 părţi de acid sulfuric şi 9 părţi de acid clorhidric. Cauza existenţei acestor acizi, în cantitate atît de mare, se datoreşte faptului că rîul izvorăşte dintr-un vulcan activ.

...un zoolog din Noua Zeelandă a încercat să dea o explicaţie faptului că pinguinilor nu le îngheaţă picioarele, deşi îşi petrec o bună parte din timp stînd, mergînd sau dormind pe picioarele lor „goale" la o temperatură de minus 50 de grade? Între arterele şi vene-



le pinguinului — explică zoologul — există legături care reproduc scurt-circuitele, făcînd ca sîngele să curgă rapid în picioare. În afară de aceasta, tălpile pinguinului nefiind netede, piciorul nu vine în contact pe toată suprafaţa lui cu terenul.

... energia termică radiată de soare în fiecare secundă ar fi suficientă pentru a topi şi apoi a aduce în stare de fierbere o cantitate de ghea-



ţă atît de mare încît ar putea învălui globul pămîntesc cu un strat compact în grosime de peste 1 000 de km ?

... în cursul unor săpături arheologice în Georgia, un grup de savanţi sovietici au scos la iveală scheletul întreg, perfect conservat al unui elefant meridional care



a vieţuit pe aceste meleaguri în urmă cu un milion de ani ? Acesta este cel de-al treilea schelet de elefant meridional descoperit pînă astăzi ; celelalte două se găsesc la Paris şi la Leningrad.

SFATURI PENTRU MICII NATURALIŞTI PE LUNA DECEMBRIE

Iată că sîntem în ultima lună a anului, lună în care vine iarna şi cu ea şi zăpada, care acoperă cu mantia ei albă totul. Pînă ce va cădea zăpada, trebuie să ne grăbim **să transportăm şi să depozităm în grămezi gunoiul de grajd în livadă sau în vie.**

Vom continua lucrarea începută încă în luna noiembrie, aceea **de a înfăşura trunchiurile pomilor,** folosind tulpini de floarea-soarelui sau coceni de porumb. Această lucrare se face cu scopul de a feri pomii tineri împotriva rozătoarelor.

Dacă zăpada va începe să cadă abundent, o vom strînge în jurul pomilor şi apoi o vom bătători.

În cazul că avem semănate **culturi legumicole, le acoperim cu un strat de frunze** pentru a le proteja de frig şi de îngheţ. Nu vom neglija să facem **controlul seminţelor de legume** necesare culturilor de primăvară şi vară.

La **colţul viu** de la şcoală sau de acasă, putem să determinăm **puterea de germinaţie a seminţelor. În seră** sau la colţul viu mai putem face **semănături, repicări, butăşiri.** Plantele floricole din seră, de la colţul viu sau din clase, trebuie îngrijite cu multă atenţie, astfel: **să le schimbăm pămîntul, să le administrăm îngrăşăminte chimice şi organice, să le udăm la timp şi să le distrugem dăunătorii care apar.** Nu vom uita însă că, în magazie stau plantele care astă-vară ne-au încîntat cu frumuseţea culorilor sau cu parfumul lor. Ştiţi doar că tulpinile subpămîntene ale acestor plante au fost scoase din grădină şi dorm acum în timp de iarnă, aşteptînd să le triem dacă sînt sănătoase, îndepărtîndu-le pe cele rănite sau bolnave. Este vorba despre : bulbii de gladiole, tuberoze, tuberculii de gherghine sau rizonii de cana indica etc.

Să nu uitaţi aceste lucrări, fiindcă de ele depinde frumuseţea terenurilor experimentale şi se înţelege, a culturilor pe care noi le îngrijim !

Prof. PETRU RUDOI
Palatul pionierilor,
Bucureşti

În curînd apare

„LUMINIŢA" Nr. 12

În paginile ei veţi găsi :

Povestirea : Fetiţa de la Palatul pionierilor.
Ghetele — *schiţă veselă de Octav-Pancu-Iaşi.*
Disciplinaţii de pe strada mea.

REPORTAJUL DIN ACEST NUMAR VA VA ÎNSOŢI :

— Acasă la noul tractor romînesc.
— Iarna în gospodăria colectivă
şi în cadrul rubricii : „Patrie, mîndria mea",
INTR-O CALATORIE PRIN BUCUREŞTI.

„Pentru fericirea poporului" *o povestire din trecutul de luptă al clasei muncitoare.*

Pentru serbările pionereşti :
versuri, muzică, un plugusor şi sceneta
„DRUMUL LUI MOŞ GERILA"

SPORT

600 pionieri = 600 sportivi

1

E toamnă tîrzie. In curînd (pentru că altfel nu se poate) vor cădea primii fulgi de zăpadă.

Iată prima întrebare adresată tovarășului FLORIAN TANC, INSTRUCTOR SUPERIOR DE PIONIERI LA ȘCOALA DE 8 ANI NR. 4 DIN ORADEA.

— **Cum intenționează unitatea să-și organizeze activitatea sportivă în timpul iernii?**

— Multiplu și interesant!

— **Știm că sportivii unității au obținut la diverse concursuri diplome și medalii. Inseamnă că în unitate sportul e îndrăgit.**

— Aceasta-i cauza, ca să spun așa. In unitatea noastră la activitățile sportive toți pionierii răspund, „prezent". Am organizat, și pe timpul iernii vom continua, concursuri de șah, de ping-pong, întreceri atletice, meciuri de volei. Apoi vom merge și în excursii turistice la Băile „1 Mai", „9 Mai", la Șomcuiuș și Vadul Crișului.

— **Dar după primii fulgi?**

— Pionierii abia așteaptă. Dacă ar putea...

— **Știm, ar face să ningă și la + 40°!**

— Și pentru că deocamdată nu pot, așteaptă cu săniuțele pregătite, cu patinele lustruite. Ei vor organiza astfel de activități nu numai cu grupa, detașamentul sau unitatea. Colectivul de conducere a și trimis o... provocare celor de la Școala medie nr. 1 pentru un concurs de săniuțe, iar celor de la medie 3 pentru altul de patinaj.

— **Ce părere au micii fotbaliști cînd văd că zilele trec și încheierea sezonului bate la ușă?**

— Inchipuiți-vă că nu sînt alarmați. Vor continua pregătirea alături de ceilalți sportivi, pe pîrtia de zăpadă, vor discuta... probleme tehnice cu tovarășul Solomon, fotbalist la „Crișul"

— **Deci și iarna se poate organiza activitate sportivă de masă!**

— Fără îndoială. Toți copiii iubesc sportul, participă cu plăcere la diversele acțiuni și... așteaptă iarna!

Interviu realizat de
CRESTINA ANDREI

Pentru agenda voastră sportivă

3

...cea mai tînără înotătoare care a trecut Canalul Minecii este canadiana Mc. Pherson în vîrstă de numai 17 ani, și că timpul realizat de ea, 17h 07', reprezintă una dintre cele mai bune performanțe realizate în această deosebit de dificilă traversare?

★

...cu ocazia campionatelor mondiale de la Stockholm, vestitul halterofil sovietic I. Vlasov a ridicat, în numai 50 de minute (durata evoluției sale pe platoul de la Eriksdhallen), neverosimila greutate de... 3 tone?

★

...există un boxer sud-african de categorie mijlocie care se numește... Iulius Cezar?

★

...marele fizician danez Niels Bohr, autorul modelului structural atomic, a fost și un renumit... fotbalist? Este cunoscut faptul că el a apărat în mai multe rînduri poarta echipei naționale daneze, și că atunci cînd echipele adverse erau mai slabe, portarul Niels Bohr se gîndea tot la fizică. Mărturie sînt barele porții pe care au fost descifrate formule ale fizicianului Niels Bohr.

★

...profesorii belgieni au instituit un campionat de fotbal al lor în care evoluează echipe „profesorale" reprezentînd diferite orașe?

...cel mai mare stadion din lume este stadionul Maracana din Rio de Janeiro (Brazilia) capacitatea sa, de 220 000 de locuri, putînd cuprinde populația a 3—4 orășele?

Pionierii Dinu Florian și Vlada Gheorghe de la Școala de 8 ani comuna Hotarele, **raionul** Oltenița **într-o pasionantă dispută de șah.**



2

Insigna de polisportiv

Terenul de sport al Școlii de 8 ani din comuna Stremț, regiunea Hunedoara e cuprins de o neobișnuită animație. Copiii colectiviștilor, nerăbdători, entuziasmați, așteaptă din clipă în clipă să se dea startul întrecerilor atletice din cadrul concursului pentru insigna de polisportiv.

Încă cu mult timp înainte, pista de atletism, nu de mult amenajată, era străjuită și de o parte și de alta de micii suporteri din celelalte clase veniți să-și încurajeze colegii din clasa a VII-a B.

Concursul începe cu o spectaculoasă întrecere — proba de 60 m plat. Nu i-a fost tocmai așa de ușor pionierului Tințu Romulus să se claseze primul cu timpul de 9 secunde. El a fost urmărit tot timpul la numai un „pas" de colegul său Coman Simion care la o diferență de o jumătate de secundă ocupă în ordine locul II.

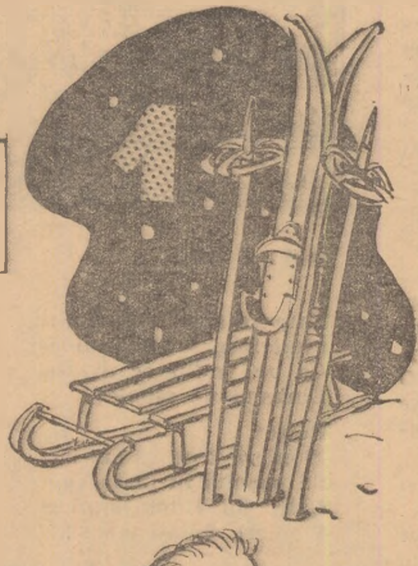
La săritura în lungime, printre principalii animatori îl intîlnim din nou pe Romulus. De data asta însă el reușește să ocupe locul I fără prea multe emoții.

La aruncarea greutății, trei concurenți au la a doua încercare același rezultat: 7,50 m. La a treia încercare însă Onice Octavian reușește să arunce greutatea la 7,83 m, detașîndu-se categoric de ceilalți concurenți și ocupînd locul I.

Dintre fete s-au remarcat Coman Paraschiva la lungime (3,30 m), Vlad Sofia la greutate (5,50 m) și Florea Aurelia la proba de 60 m plat (11 sec.).

Ceea ce m-a impresionat mai mult au fost nu numai rezultatele înregistrate de ei, ci faptul că toți copiii colectiviștilor între 12—14 ani au fost antrenați în cadrul acestui concurs și că toți au luat cu bine aceste întreceri. Le urăm copiilor din comuna Stremț noi succese și la celelalte probe din cadrul concursului pentru insigna de polisportiv!

NICOLAE BULGARU









4

DE CE nu-i PLACE SPORTUL?

Stau și-i privesc pe pionierii și școlarii din clasele a VI-a și a VII-a de la Școala de 8 ani nr. 165 din Capitală cum așteaptă nerăbdători să le vină rîndul să poată sări peste firul argintiu al ștachetei. Cum e și firesc, mulți dintre ei reușesc să treacă cu destulă ușurință anumite înălțimi, alții însă se opresc numai la 80 de cm sau chiar la mai puțin. Printre aceștia am zărit-o și pe pioniera I. M. cam supărată; parcă îi părea rău că nu poate sări la fel de mult ca și elevele Dobre Rodica, Cumpănici Elena, Bălan Gabriela, dornice de „zboruri" cît mai înalte. Se pune o întrebare: De ce n-a putut și ea să rămînă, alături de ele, mai departe în concurs?

Răspunsul e simplu: colegele ei au venit cu regularitate la orele de sport, s-au antrenat cu pasiune și au ascultat de toate sfaturile profesorului de educație fizică. Și iată-le acum culegînd roadele străduinței lor. Nu tocmai așa a făcut ea. De ce? Nu-i place... sportul! (la învățătură însă se prezintă bine).

În ultima vreme, ea s-a dus de mai multe ori la cabinetul medical al școlii spunînd că o doare ba „aci", ba „dincolo", dar medicul, consultînd-o, i-a răspuns că e sănătoasă, sfătuind-o să facă din proprie inițiativă gimnastică.

Dragă prietenă, e bine ca de azi încolo să ți seama de toate sfaturile date de medic și să-ți găsești locul mai des în mijlocul sportivilor. Doar sînt atîtea discipline sportive: handbal, volei, atletism și cîte altele. Oprește-te la una dintre ele și antrenează-te cu pasiune. Dar cît mai curînd!

Dacă vei practica una din aceste discipline sportive, vei observa singură că o să capeți mai multă putere la învățătură, mai multă poftă de joacă, și, ceea ce e mai important este faptul că-ți vei face organismul mai rezistent, dezvoltîndu-te în chip armonios.

PROFESORUL ȘTACHETA



De vorbă cu un anotimp

Într-o după-amiază de toamnă, am adormit în curte sub un stejar bătrîn și am început să visez.

Se făcea că mă trezisem și priveam frunzele galbene ce se așterneau pe jos. Deodată am auzit o voce subțire.

— Te miri că se aștern frunzele galbene? Ele sînt doar vestitorii mei.

Am tresărit. În fața mea răsărise ca din pămînt o fetiță nu prea înaltă, îmbrăcată cu o rochie cu nuanțe ruginii pe care erau desenate cu măiestrie tot felul de roade ale pămîntului. Pe cap purta o cunună de viță.

— Cine ești tu? am întrebat-o în cele din urmă.

— Toamna, mi-a răspuns ea veselă. Nu mă recunoști? Doar știai că am sosit. O dată cu venirea mea s-au deschis și școlile. Știi cîte școli noi sînt numai anul acesta? De fapt toți oamenii au aflat de sosirea mea și s-au pregătit să mă întîmpine. Dacă vrei, însoțește-mă!

Ne-am îndreptat împreună spre străzile orașului. În fața unor blocuri noi, ne-am oprit. De data aceasta s-a minunat și ea.

— Vai, ce mult s-a schimbat pe aici! Anul trecut blocurile acestea nu erau!

— Da, am lămurit-o eu, constructorii însă au hotărît să le termine cînd vei sosi. Ba, după cîte văd, le-au terminat mai devreme și le-au dat și în folosință!

Am mers mai departe. În fața noastră se întindea o mare de pămînt reavăn, cafeniu: cîmpia!...

— Uite, a arătat Toamna, oamenii au recoltat grîul de primăvară și l-au însămînțat pe cel de toamnă.

La marginea unui sat am zărit o livadă de meri. Oamenii culegeau veseli merele rumene, pietroase ca un obraz de copil. Și alături de ei roboteau și pionierii. Toamna m-a privit zîmbind, ca și cînd mi-ar fi spus: „Știam eu despre hărnicia copiilor, de aceea îmi sînt tare dragi".

— Într-adevăr, oamenii și întreaga natură au aflat de sosirea ta, i-am zis prietenoasă.

Toamna m-a ascultat și a devenit deodată gînditoare.

— Știu că ești elevă și te prețuiesc că înveți. Desigur, cunoști mult mai multe lucruri decît mine, un simplu, un obișnuit anotimp. Mi-aduc aminte că în urmă cu decenii oamenii mă întîmpinau triști, munceau tăcuți. Culegeau viile și livezile cu un fel de durere întipărită pe față. Ai putea să-mi explici de ce?

— Toamnă dragă, i-am răspuns, aș putea să-ți povestesc multe aflate de la părinții noștri și din cărți. Dar mai bine privește în ochii oamenilor. O să înțelegi de unde izvorăște atîta voie bună, belșugul acestei vieți.

Toamna mi-a mulțumit și s-a depărtat încet, încet...

...Am simțit ceva rece pe obraz și am deschis ochii. Mi-am dat seama că totul a fost un vis. Instinctiv am privit în jur. Amurgise. M-am ridicat de pe bancă. O frunză a căzut legănîndu-se de pe obrazul meu. Am luat-o în palmă și amintindu-mi de visul meu am rostit ușor, cu duioșie: „A venit toamna!"

TONCEANU CLAUDIA
Școala medie nr. 28,
București

CITIȚI ACEASTĂ CARTE



Un om străbătea pădurea în miez de noapte îndreptîndu-se spre satul moldovean Șura.

Înainta pe drum ferit și întunecos, ocolind și rarii călători ce se mai iveau ici, colo. Un comunist ducea cuvîntul partidului în satele din preajma frontului.

Era în vara anului 1944 cînd și în satele moldovene ca pretutindeni în țară, cuvîntul partidului pătrundea ca un tonic în inimile oamenilor zbuciumate de durerile crunte ale războiului.

Regimul burghezo-moșieresc și cîrdășia lui cu Germania fascistă nu mai avea mult de trăit. Dar ura lor împotriva poporului lua proporții tot mai mari.

De prin sate se rechiziționau ultimele vite, ultimele bucate ale țăranilor și așa secătuiți de vlagă. Morile moșierilor erau demontate pentru a nu lăsa nimic pe teritoriul ce va fi eliberat. Dușmanii își simțeau sfîrșitul aproape.

Dar iată că într-un sat din preajma Bîrladului, într-o noapte, vitele au dispărut ca prin farmec din curțile oamenilor. Bruma de merinde ce o mai aveau a fost și ea ascunsă în gropi tainice. Degeaba au umblat ca turbații prin sat primarul și jandarmul. N-au putut afla nimic.

N-au aflat nici cum în toiul nopții vitele au fost mînate spre adîncul pădurii, în locuri adăpostite, nici cum oamenii au fost preveniți de jaful pe care erau puși fasciștii și slugile lor.

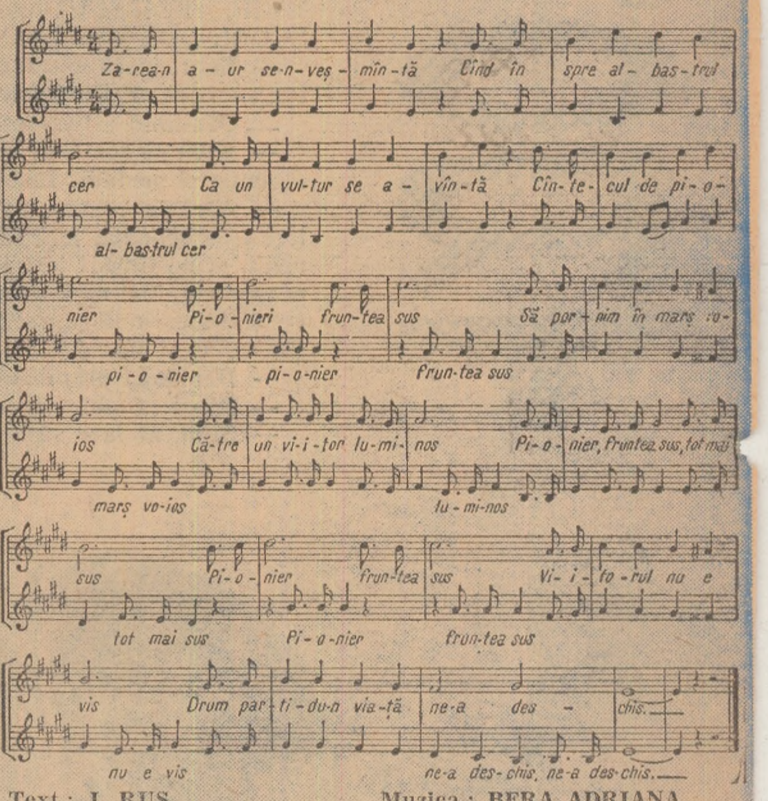
Comuniștilor li se alătură tot mai mulți oameni cinstiți sătui de asuprirea moșierească, dornici să-și vadă țara cît mai repede eliberată. Ei participă cu curaj la acțiunile organizate, răspîndesc în sat cuvîntul partidului, împiedică acțiunile de jaf ale fasciștilor. Cu ajutorul lor o cireadă de vite ce trebuia să ia drumul Germaniei se face „nevăzută" pe distanța dintre două sate. Printre curajoșii care au salvat aceste vite și care i-au ajutat pe comuniști în multe acțiuni primejdioase, se afla și Andrei Novac — un băietan firav la înfățișare —, dar viteaz care, nici în împrejurările cele mai grele nu-și trădează tovarășii.

Citiți această carte și veți afla din ea un episod din frămîntatele zile din preajma lui 23 August 1944.

C. NICULESCU



Pionieri, fruntea sus!



Text: **I. RUȘ**

Muzica: **BERA ADRIANA**
Școala de muzică, Cluj

Zarea-n aur se-nveșmîntă
Cînd înspre albastrul cer,
Ca un vultur se avîntă,
Cîntecul de pionier!

Refren:
Pionieri, fruntea sus!
Să pornim în marș voios
Către un viitor luminos!
Pionieri, fruntea sus!

Viitorul nu e vis,
Drum partidu-n viață
ne-a desch[is]

Școala ne e mamă bună
Slovele din cărți, surori,
Ne învață și ne-ndrumă
Să fim țării ajutor.

Refren...

ȚARA MEA

Foicică de sulfină,
Țara mea-i ca o grădină.
Țara mea are izvoare,
Și păduri răcoritoare;
Are dealuri, văi, cîmpii,
Și mulțime de copii.
Foaie verde viorea,
Tare-i mîndră țara mea!
Ani întregi de-aș colinda,
De-alta ca ea n-aș mai da!

SPĂTARU MARIA
Școala de 8 ani,
Zlătunoaia,
reg. Suceava

TOAMNA ÎN GOSPODĂRIE

Scăldate-n abur de lumină
Pădurile cu horbote de aur
Șoptesc că înc-o toamnă o să vină
Să ne dea-n dar bogatul ei tezaur.

...Vino cu mine într-un sat
Ca să vezi
Ramurile pline cum s-au înclinat
Prin livezi.
Vino, să-ți arăt, în vie
Strugurii dospiți la soare
Cum te-mbie,
Prin aromă și culoare.

Uite porumbul! Privește,
Ascultă! Foșnește
Ca o muzică lină,
Minunată-n surdină.
Dar cei ce-au dat
Roade pomilor,
Dulceață strugurilor
Și cîntec lanului
Bătut de vînt,
Colectiviști sînt.

Hai acum să privim culesul de vi[e]

Și luminile purpurii
Ale cravatelor de pionier
Și s-ascultăm cîntecul lor urcînd către cer,

Cu colectiviștii-mpreună
Adună
Strugurii grei pictați cu brumă
Iar vocile lor, limpezi și pure
Împrăștie tăcerea crestelor sure

...În lan, în vie
Și prin livezi,
Doar muncă vezi
Și bucurie.
La colectivă,
În orice sat,
Crește în stivă
Rodul bogat.

ANDREESCU MIHAELA
Școala medie, Roman

Muzica nemuritoare

...Povestea vieții sale a început pe plaiurile moldovene. Anii s-au perindat vorbind mai departe despre studiile făcute, despre interpretările și compozițiile sale.

În tăcerea senină care s-a lăsat am ascultat „Rapsodia I-a". Muzica ei descria tabloul vesel al unei serbări populare, imagine inspirată din viața poporului nostru.

Toate acestea le-am văzut și le-am auzit la o oră de audiție muzicală intitulată **„Viața și opera lui George Enescu"**, audiție care a fost organizată în detașamentul nostru de pionieri.

Diafilmul ne-a povestit despre viața marelui compozitor, iar magnetofonul a dat glas uneia din operele sale nemuritoare. Ne-am însușit astfel noi cunoștințe despre cel care a adus nespusă strălucire muzicii romînești și celei universale.

BORONEANȚ CONSTANȚA
Școala de 8 ani nr. 8, Arad

REDACȚIA și ADMINISTRAȚIA: București Piața „Scînteii", telefon 17.60.10, 17.60.20; Tiparul: Combinatul Pol[igrafic] „Casa Scînteii" 40361